cõmittunť ⁊ eoꝝ pena augmentatˀ in īferno annuatim ſi ſic mortui ſūt. Pro quo ſciendū ꝙ plura pctā cõmittunť in nundinis. Primo violatio feſtoꝝ. Secūdo iuratˀ ibi ꝑ deū mēdaciť ab emptoribꝰ ⁊ venditoribꝰ q̇ totiēs peccāt mortaliť quotiēs iurāt mendaciť ſcienť ⁊ ex ꝓpoſito. Jtē cõmittunť ibi ebrietates. Jtē luſores ibi ludūt ⁊ blaſphemāt ⁊ maledicūt deo ⁊ hominibꝰ. Jtē meretrices ibi ꝯueniūt. Jtem fraus ⁊ deceptio ibi ꝯmittiť. Jtē omiſſio bonoꝝ opum. Plures heu ſunt q̇ nec miſſam audiūt nec ꝟbū dei neq̨ veſpas. cū tn̄ dñica die nihil ē agenduꝫ niſi ſoli deo vacandū. vt patet de ꝯſe. diſ. iij. Jeiunia. Ergo ꝑlati ciuitatū ⁊ villaꝝ deberēt deponere tales nūdinas ⁊ locare ad p̄cedenteꝫ aut ſequentē diē ⁊ nō ī die dñico vel feſtiuo. Sexti ſunt mechanici q̇ inuenerūt nouos modos falſificandi artificia ſua ⁊ etiā q̇ excogitauerunt palliare fraudem ⁊ vſurā ſuā in emptionibꝰ ⁊ venditionibꝰ. Similiť qui fecerūt noua ſtatuta ⁊ noua iura ī ciuitatibꝰ in villis. vnde cõmunitates ⁊ paupes aggrauanť. Oēs iſti rei erūt omniū maloꝝ q̄ eueniūt ⁊ eoruꝫ pena accreſcet vſq̨ ad finē mūdi. Septimi ſūt qui hereſes q̄ ꝯtra fidē catholicā ſunt inuenerūt. Sicut arrius q̇ tres ꝑſonas ī diuinitate ſuſcipiēs tres etiā deos credidit. d̾ quo Augꝰ dicit ꝙ arrius adhuc nō hꝫ ex toto penam ſuā. ſ̄ quot homines adhuc inficiunť hereſi ſua. tot penas accidētales habebit ī inferno vltra penaꝫ eſſentialem quā iam habet. Jtē ſaduceꝰ q̇ negauit reſurrectionē mortuoꝝ. Jtē Berianꝰ q̇ negauit ſuffragia aīaꝝ. Jtē Manicheus q̇ virginitatē laudauit ⁊ ꝯiugiuꝫ dānauit. Jtē Jouinianus q̇ ecõtra ꝯiugiū ꝯceſſit ⁊ virginitatis mūdiciā deſpexit. Jtē Johes hus d̾ bohemia hereſiarcha maximꝰ q̇ cõbuſtus eſt in cõcilio Cõſtantienſi. adhuc nō habet ſuā penā ex toto ſ̄ accreſcit ſibi de die in diem. d̾ anno in annū. Jtē ſciēdum ꝙ etiā pena illoꝝ q̇ inuenerūt diuinationes. ſortilegia. ⁊ carmina vetularum augmentatˀ. Octaui ſunt q̇ malū exemplū poſt ſe relinquūt. Vn̄ queriť q̄re tot mali hoīes ſunt in mundo. R̄ndetur ꝓpť mala exempla ꝑ q̄ iuuenes diſcūt a ſenioribus malam ⁊ ꝑuerſam vitā. q2 vnus inficit aliū ꝑ malū exempluꝫ. ſicut carbones ſe inuicem incendūt. Nullo modo eſſent tot ſupbi. auari. guloſi. vſurarij. ⁊ luſores choriçantes. blaſphemantes. ⁊ etiaꝫ q̇ iurant ꝑ deū qd̾ nō eſt verū. ⁊ etiam ꝓximis maledicunt. verba ſcurrilia. et impudica ꝓferūt. ⁊ etiā qui negligūt miſſas ⁊ ſermones ⁊ frangunt ieiunia ⁊c. niſi ab alijs viderent. Vn̄ verſus. A boue maiori diſcit arare minor. Et tales a q̇bꝰ ipſi talia mala viderūt ⁊ didicerūt rei ſunt omniū illarum aīaꝝ q̄ ſic damnanť ꝓpter eoꝝ malū exemplū. ⁊ illoꝝ pena augmentabiť in inferno. Vn̄ Greg. in moral. Tot mortibꝰ q̇s dignus eſt quot exempla prauitatis ī poſteros reliquit. Noni ſunt q̇ ſcienť res iniuſtas poſſident. ⁊ eas heredibꝰ ſuis relinquūt. quia tales nō ſolū damnāt ſeipſos. ſ̄ etiā filios ⁊ filias filioꝝ ſuoꝝ. ⁊ pena illoꝝ augmētatˀ ſemꝑ. quotquot d̾ ſtirpe eoꝝ damnabunť. Quantū ad tertiam ꝑtē illius ſ̾monis quere exemplum infra in ꝓmptuario d̾ illa muliere q̄ fuit enutrita de iniuſtis rebus. primū. R.

De inuentione ſancte crucis. Sermo. XXI.

Mihi aūt abſit gloriari niſi ī cruce dñi nr̄i Jeſu chriſti. ad Gal. vi. Apl's ī his ꝟbis duo facit. Primo diť ꝙ ſolū ī cruce ē gloriandū. cū diť: Mihi aūt abſit gloriari. Secūdo determinat ī q̄ cruce ſit gloriādū. cū diť: dñi nr̄i Jeſu chriſti. Vn̄ ī p̄ſenti ſ̾mone ad honorem ſancte crucis tria ſūt dicēda. Primo d̾ inuētiōe ⁊ dignitate ſancte crucis. Secūdo aliq̄ ꝓ informatione noſtra. Tertio miracula aliqua. Quantū ad ꝓmā ꝑtē illꝰ ſ̾monis ſciendū ꝙ lignū ſancte crucis ꝑ multa ſigna ē oſtēſum. quoꝝ ſignoꝝ q̄daꝫ fuerūt ante inuentionē. ⁊ q̄daꝫ in ipſa inuētiōe. ⁊ q̄dā poſt inuentionē. Ante inuentionem eſt ab

angelo datū Seth filio Ade ad plantā/
dū ſic legit̄ in euāgelio Nicodemi. ꝙ cuꝫ
Adā infirmaret̄. miſit filiū ſuū ad portam
paradiſi ꝓ oleo miſericordie. vt corpꝰ eiꝰ
ꝑungeret ꝛ ſanitatē ꝑcipet. Cui apparens
angelꝰ ꝺ ligno in q̄ peccauit Adā eidē de/
dit. dicēs: ꝙ cū fructū faceret. Adā ſana/
ret̄. Qui rediēs ꝛ patrē mortuū inueniēs.
ipſum ramū ſup tumulū patris plātauit
q̄ poſtmodū ī magnū lignū creuit. Salo/
mon aūt cū edificaret tēplū. illud p̄ſcidi fe/
cit. nuſq̄ꝫ tñ locari poterat. q̄n aut eſſet ni/
mis breue aut nimis longuꝫ. ꝛ ſic artifices
illud ꝓiecerūt. ꝺ q̄ poſtea ſemita facta ē ſu/
per quendā lacū ꝛ ꝓ ponte poſitū ē. Regi/
na aūt ſaba cū veniſſet audire ſapientiaꝫ
Salomonis. ꝛ p̄dictū lacuꝫ trāſire vellet.
vidit ī ſpiritu ꝙ ſaluator mūdi ī ligno illo
ſuſpendēdꝰ erat. ꝛ ideo ſup illud lignū trāſ/
ire noluit ſꝫ Salomoni ītimauit ꝙ ī illo
ligno q̄daꝫ ſuſpendēdꝰ fuerat ꝑ cuiꝰ mor/
te iudeoꝝ regnū deleri debebat. Salomō
aūt p̄dictū lignū ſuſtulit inde. ꝛ ī ꝓfundiſ/
ſimis terre viſceribus illud dimergi fecit.
poſtea ꝓbatica piſcina ibidē facta eſt. vbi
leuite hoſtias abluebāt. Vñ aqua illa tā
ex motu angeli. q̄ꝫ ex virtute ligni virtutē
ſanādi infirmos accepit. Appropinquan/
te aūt paſſione chriſti p̄dictū lignuꝫ ſup/
nataſſe ꝑhibet̄. Cū aūt iudei vidiſſent ip/
ſum lignum acceperūt ꝛ crucē dñi fecerūt.
qꝺ ſatis ꝯueniēs eſſe videt̄. Primum enī
lignū paradiſi fuit homini cauſa mortis ꝛ
diuine offenſionis ꝛ ſue eiectionis. Cōue/
niens igit̄ fuit vt ꝑ illud lignum de morte
trāſiret ad vitā. Hoc ē illud lignū ꝺ q̄ dī
Apoc. ij. Vicenti dabo edere ꝺ ligno vite
ꝛc. Iterū oſtēſa fuit ante inuētionē. ꝛ hoc
ꝑ angelū Conſtātino imꝑatori. Vñ legi/
tur ꝙ ī illo tꝑe cōgregata ē multitudo gē/
tiliū iuxta danubiū fluuiū volentiū euꝫ ꝛ
oēs regiones circa iordaneꝫ ſuo dominio
ſubiugare. qꝺ cū Conſtantinus imꝑator
cōperit. ꝓceſſit contra eos. ꝛ nimio terrore
cōcuſſus ꝓpter eoꝝ multitudinē. ſequenti
nocte ab angelo excitat̄ ꝛ vt ſurſum aſpi/
ciat ammonet̄. q̄ in celū reſpiciēs vidit ſig

num crucis circūfulſū lumine ꝛ aureis l̄ris
ſcriptuꝫ. In h̄ ſigno vinces hoſtes tuos.
Qui celeſti viſiōe ꝯfortatꝰ. crucē ante ex/
ercitū portari fecit. ꝛ irruens ī eos in fugā
cōuertit eos. ꝛ aliq̄s occidit. ꝛ ſic fuit crux
chriſti oſtēſa ante inuentionē. Secun/
do fuerūt q̄dam ſigna oſtenſa in ipſa in/
uētione ꝑ que crux fuit manifeſtata. Vñ
legit̄. ꝙ mortuo Cōſtantino imꝑatore fi/
lius eiꝰ Conſtantinꝰ memor victorie pr̄is
quā ꝯſecutꝰ fuit virtute crucis. matrē ſuā
Helenā miſit hieroſolymam ꝓ ipſa cruce
inuenienda q̄ cū ibi veniſſet. oēs iudeos ꝑ
totā terrā ad ſe cōuocari fecit. Iudei aūt
formidantes dicebāt ad inuicē: quare re/
gina eos vocaſſet. Vnꝰ aūt ex iudeis no/
mine iudas dixit: Scio ꝙ a nob ſcire vult
vbi ſit lignū crucis in quo chriſtus crucifi
xus ē. videte ḡ ne ſibi aliquis dicat. qꝛ lex
noſtra ꝑ h̄ deſtrueret̄. Auus enī meus pa/
tri meo. ꝛ pater meus mihi indicauit. vbi
abſconſa ſit. Cui iudei ꝓhibuerūt ne eam
manifeſtaret. Cū ḡ ante reginā veniſſent.
ꝛ nollent ei indicare locū nec crucem. iuſſit
eos oēs igne cremari. At illi timentes tra/
diderūt iudā quē illa alloquitur dicens:
Mors ꝛ vita eſt ante te. elige qꝺ vis. aut
crucem indica. vel igne cremaberis. Cui il
le: Quō ſcire poſſum cū iam pluſq̄ꝫ. cc. an/
ni ſūt ꝙ chriſtus crucifixus erat. ꝛ ego nō
dum natus fui. Tunc ipſa miſit eum fame
cruciari ī carcere. Tandē extractus. ad lo.
cū cū regina venit. ꝛ cū oraſſet locꝰ ſubito
cōmouet̄ ꝛ odor mirabilis ſentit̄. ꝛ tūc iu/
das fodere cepit. ꝛ. xx. paſſus fodiens tres
cruces repit. ꝛ ſic oſtenſa fuit in ipſa inuē/
tione. Tertio fuerūt quedā ſigna ꝛ indi
cia poſt inuentionē. Primo ꝑ infirmi ſa/
nationē. quia cū tres cruces eſſent inuēte
ꝛ q̄ eſſet crux chriſti ꝓ certo neſciret̄. Appo
ſitis duabus crucibus ſup quādā mulie/
rem ſemiuiuaꝫ. vt dicit̄ in hiſtoria eccleſi/
aſtica. remediū nullū ſenſit. Appoſita ꝺo
tertia cruce. ꝓtinus ſanata ſurrexit. Secū/
do ꝑ mortui ſuſcitationē. Cum enī mor/
tuus quidā deferret̄. ad maiorē certitudi/
nē ſup corpus defūcti duas p̄mas cruces

poſuerūt· ſ꞉ cū nihil pficerēt· tertia crux ap
ponit᷑· et ille ꝓtinus reſuſcitat᷑. Tertio ꝑ
tituli inſcriptionē. Nā titulū quē pilatus
ſcribi fecerat requirentes ipſum inuenerūt
⁊ legerūt· vt dicit Ambro· Quarto per
diaboli lamentabilē cōqueſtionē. Nā di-
abolus ipſam eſſe crucē chriſti lamentan-
do cōqueſtus ē dicens: O iuda q̇d feciſti
iude meo ꝯtraria opatus es. Nā ille fecit
ꝓditionē· ⁊ tu Jeſu inueniſti crucem· ꝑ il-
lā regnaui in ꝑplo· ꝑ te iam expellar a reg-
no. Poſt h᷑ iudas ille q̄ crucē īuenit bap-
tiçat᷑· ⁊ Quiriacꝰ appellatur· ⁊ hieroſoly-
moꝝ epiſcopo defuncto ibidē in epiſcopū
ordinat᷑. Quē poſtmodū iulianus apoſta
ta interfecit ex eo ꝙ ſanctā crucē inuenit· ⁊
ſibi multa martyria ītulit. Primo dexte-
ram ſibi abſcindi fecit. Secūdo plumbū
fecit liquari ⁊ in os eius fundi. Tertio le-
ctū ferreū afferri· ⁊ in eo ſanctū Quiriacū
extendi ⁊ ſubter carbones ſalem ⁊ adipem
ſpargi. Quarto iuſſit foueā fieri ⁊ ſerpen
tes venenatos ibidē poni ⁊ ſcm̄ Quiriacū
in eadē iactari· ſ꞉ ſerpentes ꝯtinuo mortui
ſūt. Quīto Julianꝰ iuſſit ſcm̄ Quiriacū
mitti in caldariū oleo feruētiſſimo plenū·
qui dū ſe ſignans ſponte intrare vellet· ro-
gans deū vt iterū ī lauacro martyrij bap-
tiçaret᷑. Iratus Julianus iuſſit pectus eiꝰ
pforari· ⁊ ſic in dn̄o cōſummari ꝓmeruit.
Itē legit᷑ in chronica Hermāni· ꝙ ꝑmꝰ
impator catholicꝰ fuit Cōſtātinus mag-
nus qui regnauit Anno dn̄i· cccxi· et reg-
nauit annis· xxxi· menſes· x· ⁊ in eodēʒ tpe
inuēta eſt ſancta crux. Qui impator fuit
ꝑmo maximꝰ chriſtianoꝝ pſecutor· ⁊ ideo
pcuſſit eū dn̄s lepra peſſima et incurabili.
Cui apoſtoli Petrus ⁊ Paulus apparē
tes baptiſmū pſuaſerūt· q̄ a ſancto Silue
ſtro baptiçatus ē ⁊ curatus a lepra. Hic
Silueſter papa· xxxiiij· ſedit annos· xxiij·
mēſes· x· diebꝫ· xxi· culturā idoloꝝ deſtru-
xit ⁊ plurimū fidē chriſtianam exaltauit.
Hic ꝑmus papa q̄ abſqꝫ martyrio in pa-
ce quieuit. Conſtantinꝰ impator multas
libertates eccleſię ꝯtulit. Nā rhomanā vr
bem· oēs etiā regiones circūiacētes dedit·
⁊ ꝑpetuo aſſignauit ad vſum papę ⁊ car-
dinaliū. Tūc vox in aere eſt audita: hodie
venenū infuſum eſt eccleſię. Idē Cōſtan-
tinus Helenā matrem ſuaʒ ꝯuertit ad fi-
dem. Hic etiā cōſtantinopolim repauit· ſe
demqꝫ impialem ibi poſuit. Huius mater
Anno dn̄i· ccc· xxxij· venit in hieruſalēʒ· ⁊
crucem dn̄i quęſiuit ⁊ miraculoſe inuenit
Et eccleſiā mire ornatā in bethleem cōſtru
xit cū quadraginta columnis marmoreis
⁊ choꝝ d᷑ marmore poſitū in loco diuerſo-
rij vbi ſaluator noſter natus eſt. Helena
aūt ꝑtem ſanctę crucis detulit ad filiū ſuū
aliā ꝑtem thecis argenteis cōditam reliq̇t
ibi in loco. Hęc de inuētione ſanctę crucis
dicta ſufficiāt. Quantū ad ſecūdā ꝑtē
illius ſmonis ſciendū· ꝙ nos chriſtiani ha
bemus quadruplex munimentū ꝯtra inſi-
dias diaboloꝝ qui nitunt᷑ nobis nocere ī
omni loco ⁊ in omni tpe. Primū eſt cu-
ſtodia angeloꝝ· nam angeli cuſtodiūt ho-
minē in pſenti vita in oībꝫ locis vbicūqꝫ
fuerit. Vn̄ ps· xc· Angelis ſuis mādauit
de te ⁊c. Ergo ī pręſentia angeloꝝ q̇libet
homo debet ſe honeſte ⁊ pudice hr̄e verbis
⁊ factis. Vn̄ Bern̄· In quouis diuerſo-
rio in quouis angulo reuerētiā exhibe an-
gelo tuo· nec audeas illo pſente q̄d me vi-
dente nō auderes. Secūdū ē h᷑ nomen
Jeſus· ⁊ ſimilit᷑ h᷑ nomen Maria. Nā vbi-
cūqꝫ h᷑ nomē Jeſus deuote ⁊ expſſe noīat᷑
ibi diaboli pſiſtere nō poſſunt· ſ꞉ fugiūt ab
h᷑ loco vbi nomē Jeſus inſonuerit· Et ſi-
mile intelligēdū eſt de h᷑ noīe Maria· vbi
nominatū fuerit. Tertiū eſt aqua bene-
dicta. Nā vbi aqua bn̄dicta aſperſa ha-
bet᷑· ibi diaboli fugiūt· nec ibi poſſunt exer-
cere fantaſmata ſua. Vn̄ in cōſecratione
aquę legunt᷑ valde notabilia verba. Diſ-
cedat omne fantaſma in loco q̄ aſperſa fu-
erit hęc aqua. Ergo bonū ē aquā bn̄dictā
habere circa lectū· ⁊ aſpergere d᷑ ſero cū ea
⁊ maxime circa mulieres q̄ iacent in puer-
perio. Et etiā circa infirmos q̇ ſępe aſper-
gendi ſunt ad effugandū fantaſmata de-
monū· ps· lxxiij· Cōtriuiſti capita draco-
nū in aquis. Quartum ē ſignuʒ ſanctę

crucis q̄d demones ſuſtinere nõ pñt ſ; fugiūt. Vñ Aug⁹. Ubi ſignū ſancte crucis cū fide ⁊ timore dei ꝑceſſerit· nihil ibi inimicus nocere poterit. Chryſo· Ubicunqȝ demones ſignū ſancte crucis viderint· territi fugiūt· baculū timentes q̄ plagā acceperūt. Itē ſciendū ꝙ qñ q̄s cū ſigno ſancte crucis vult ſe munire· tūc tria dȝ cogitare. Primo q̄s ſit ille q̄ ꝑpendit ī cruce· qꝛ Jeſus chriſtus fili⁹ dei. Secūdo q̄liter ꝑpendit· qꝛ cū expāſſis brachijs ⁊ cū extēſis venis. Tertio ꝓpt' quid· ſcȝ ꝓpt' ſalutē nr̄am vt nos liberaret a demonū poteſtate ⁊ ab eterna morte· ⁊ quicūqȝ chriſtian⁹ facit ſignum ſancte crucis ante ſe· bonam ꝯfidentiā dȝ habere ꝙ de⁹ dirigat euȝ ꝓſpere in agēdis ⁊ ꝯſeruet eū a ꝑiculis. Jdcirco oīa opa q̄ q̄s facit· ſiue de mane ſurgendo· ſiue ď ſero dormitū eundo· ſiue laborando· comedendo· bibēdo· cum ſigno ſancte crucis facere dȝ· ne diabol⁹ ſibi noceat vel ipſum impediat. Vñ Hiero· Ad omnē actū· ad omnē inceſſum manus tua deuote pingat crucē. Quantū ad tertiā ꝑtem illius ſmonis nota aliq̄ miracula ď ſancta cruce· quō nihil debem⁹ facere ſine ſigno ſancte crucis. Vñ legit' in dialogo Greg· ꝙ quedā virgo intrauit quendam hortū ⁊ comedit lactucā ſine ſigno ſancte crucis· ⁊ diabolū cū lactuca comedit. Itē legit' ꝙ q̄dam ꝯuerſus religioſus ī ciuitate bibit vinū ſine licentia ⁊ ſine ſigno ſancte crucis· ⁊ diabolū cū vino bibit. Itē ſignum ſancte crucis liberat hoiem a laqueo deſpationis. Vñ legit' ꝙ q̄daȝ voluit ſeipſum ex nimia triſticia ⁊ deſperatione ſuſpendere· ſ; ꝑ virtutē ſancte crucis qua ſe ſignauit liberatus ē· Item ſignum ſancte crucis fugat multitudinē demonuȝ. Vñ quidā iuuenis volens fieri diues venit ad quendā necromanticū q̄ cuȝ vocaſſet demones venerūt· ⁊ vn⁹ inter eos q̄ſi rex ante p̄ibat· cui poſita eſt ſedes. Qui cū interrogaſſet q̄re vocati eſſent· dixit necromāticus· ꝙ iuuenis iſte q̄ mecū ſtat vult vob ſuire vt eū diuitē faciatis. Cui demon. Vis chriſtum abnegare? Rn̄dit iuuenis. Certe nolo vt chriſtū abnegē ꝓpt' diuitias· et ſtatim ſignauit ſe ſancta cruce· ſtatimqȝ oīs multitudo demonuȝ ſignū ſancte crucis nō valēs ferre diſparuit. Tūc ille ſurgēs intrauit eccleſiā· ⁊ ſtatim imago crucifixi q̄ erat ī eccleſia ſibi īclinauit· q̄d cū ꝑmarius vidiſſet ciuitatis· q̄ſiuit ab eo ſi aliq̄d boni feciſſet qꝛ vidiſſet ꝙ ſibi imago chriſti inclinaſſet. Qui cū dixiſſet ei· ꝙ illa die chriſtū abnegare noluiſſet· ⁊ ſic ille diuitias ⁊ filiā ſuā donauit ſibi. Itē ſignum ſancte crucis cōpeſcuit canes latrantes. Exemplū ď quodā cū captus fuiſſet· ⁊ de nocte vīcula dirupiſſet ⁊ cuſtodes ꝑtranſiſſet ⁊ portā exiuiſſet· venerunt canes fortiter latrantes ⁊ ipſum ꝓdere volētes· ſ; ipſe ſe ſigno crucis ſignauit ⁊ oēs cōpeſcuit dicēs: Precipio vobis ī virtute ſancte crucis vt taceatis· q̄d ⁊ factū eſt. Item pulcrū exemplū quō virtus ſancte crucis vincit poteſtatē omniū demonū· quere infra ī ꝓmptuario· xxxix· C·

¶ De ſancto Uito martyre Sermo· XXII·

Memento creatoris tui ī dieb⁹ iuuētutꝭ tue. Ita ſcribitur Eccs· xij· Uerba p̄dicta bene ꝯueniūt ſancto Uito qui ī iuuētute deo ſuire cepit ⁊ martyriū ī· xij anno ſuſtinuit. Vñ in p̄ſenti ſmone ad honorē ſancti Uiti tria ſūt dicēda. Primo ď dignitate ſancti Uiti. Secundo de plaga ſācti Uiti. Tertio exēplū. Quātū ad p̄mū ſciendū· ꝙ ſanct⁹ Uitus paſſus eſt tpe Diocleciani q̄ regnauit Anno dñi· cclxxxix· Et hȝ decē dignitates in ſe vniūſaliter· q̄s alij ſancti hēt ꝑticulari' Prima dignitas ē ꝙ ī iuuentute martyriū ſuſtinuit Et in hac dignitate aſſimilatur ſancte Criſtine· que etiā in· xij· anno ſue etatis multiplicia martyria ſuſtinuit· ⁊ tres iudices ſupauit. Secūdo aſſimilat' ſancte barbare q̄ a p̄re ſuo carnali flagellata ē. Sic ⁊ beat⁹ Uit⁹ a p̄re ſuo nomine hilas crebro verberat⁹ ē ex eo ꝙ idola ꝯtemnebat· nec ipſa adorare volebat.